

[Foged.]

dér, så tror jeg, den højtærede minister tager fejl af forskellige ting. Det er jo sådan — det gælder måske især for oppositionen — at vi er valgt ude i de områder, der ligger fjernest fra administrationen, vi er budbringere fra glemte områder; det er det, der er sagen. Vi kommer med anmodninger om, at skoler her og veje dér må blive bygget i lighed med, hvad der er sket i andre dele af landet. Det er ikke en forøgelse af statens udgifter, der er tale om, men kun en rimelig udbygning af hele det apparat, der helst skal være ligeligt fordelt over hele landet.

Nu har den højtærede finansminister og hans kolleger gang på gang sagt til os, om vi ikke, når vi ville spare, ville komme med en liste over besparelser. Må jeg give bolden tilbage til den højtærede finansminister og sige: må vi ikke få en liste over alle de mange små bække, ministeren nu taler om, så vi kan se, om det bliver til et beløb, der virkelig betyder noget? Disse 60.000 kr. her og 75.000 kr. dér bliver ikke til noget i finansministerens såkaldte å; det er småbeløb i forhold til det, finansministeren kommer med af beløb til os.

Når finansministeren nu ligesom tværede i det, jeg havde sagt om, at jeg ville være ond, så vil jeg gerne sige, at jeg synes, den højtærede finansminister havde udvist ondskab over for mine sager om strandfogderne og hede bønderne, og derfor ville jeg bruge tilsvarende ondskab og nævne sådan noget som Marienborg, noget, som der vitterlig ikke har været brug for, noget, som regeringen gennemførte imod oppositionens ønske. Dér var altså penge at spare, og det kunne ministeren jo sådan set tage under fornyet overvejelse. Jeg håber derfor, at jeg — på baggrund af ministerens krav til os om at komme med en liste over besparelser — må få at se, om der er nogen realitet i det, finansministeren har sagt, om det virkelig er noget, der betyder noget.

Jeg kan heller ikke dy mig for, da jeg nu sidder i finansudvalget, at pege på, hvilke beløb vi har i udgifter f. eks. til Grønland. Finder den højtærede minister ikke, at den stigning fra 160-170 mill. kr. til nu 222 mill. kr. kunne være værd at se på? Man er nu oppe på at yde 7.000 kr. pr. menneske, selv til de helt spæde børn, i det landområde deroppe. Har ministeren slet ingen tanker

om, at der fra regeringens side kunne komme et udspil i retning af visse besparelser, for vi synes altså, at man går lidt vidt her.

Jeg håber, at såvel besparelser som de andre ting, der får hele regeringens økonomi til at hænge sammen, herunder de øgede skatter, må få den til at hænge sammen også efter det forslag, vi har her. Jeg tror stadig væk, at ministeren har budgetteret såre lavt, og at vi kunne have undgået den bundne opsparing.

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Helge Larsen var inde på spørgsmålet om den optimisme, jeg gav udtryk for. Jeg gav ikke udtryk for nogen optimisme; jeg talte om det, der var sket i de sidste 2-3 måneder, nemlig en stabilisering i valutabalancen, som jeg kun kan føre tilbage til det forlig, der blev sluttet sidste sommer.

Den højtærede finansminister var inde på noget i samme retning og spurgte, om ikke den lyse vurdering, jeg havde af omsforliget, kunne smitte af på den vurdering, jeg har af helhedsløsningen. Det kan det ikke af den grund, at det, der var positivt og opbyggende i omsforliget, det er noget negativt og nedbrydende i helhedsløsningen; det udgiftsloft, vi lagde, på 8.600 mill. kr., det forsvinder og afløses af et budget på 10.300 mill. kr. Allerede af den grund er vi pessimister. Vi står over for nye lønstigninger, over for nye indkomststigninger; vi tror, at den lovgivning, der blev vedtaget i fjor, vil åbne for en række indkomststigninger. Og samtidig står vi over for en ny pristalsregulering, som er trådt i kraft her den 1. marts. Derfor er vi ikke optimister, derfor har vi ikke den lyse vurdering af fremtiden, fordi regeringen ikke magtede at holde linjen fra forliget i fjor i hvert fald i to finansår.

Må jeg sige med hensyn til dette om henvendelser til finansministeren fra oppositionens medlemmer — nu har jeg ikke nogen sinde selv været hos finansministeren for at få en bevilling til noget som helst, så vidt jeg husker, og det er jeg i og for sig glad for, for så kan han ikke stikke mig noget i skoene — at jeg synes, det er lidt forkert af finansministeren at drage det frem, for oppositionens medlemmer må naturligvis have samme ret som andre medlemmer af